

En aquesta resolució s'han ocultat les mencions a l'entitat afectada per tal de donar compliment a l'art. 17.2 de la Llei 32/2010, atès que en cas de revelar el nom de l'entitat afectada, es podrien identificar també les persones físiques afectades.

Identificació de l'expedient

Resolució d'arxivament de la informació prèvia núm. IP 298/2022, referent a l'Ajuntament de (...).

Antecedents

1. En data 30/08/2022, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de denúncia contra l'Ajuntament de (...) (d'ara endavant, l'Ajuntament), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

En concret, la persona denunciant exposava que, en data 15/07/2022, el seu fill es va lesionar mentre feia una activitat de tecnificació en el camp municipal de (...), amb la (...)(...). El pare del menor es queixa perquè, en aquell context, algú va fer una fotografia en la qual es veu el nen al terra amb cara de sofriment i la ròtula fora de lloc, i que aquesta persona després va difondre la imatge entre terceres persones. Sobre això, el pare del menor apunta que el presumpte autor de la foto seria el conserge del camp municipal, que era allà quan van succeir els fets.

Per altra banda, la persona denunciant exposa que aquell mateix dia el seu fill va rebre a través del xat de l'Instagram i de WhatsApp diversos missatges de terceres persones que li preguntaven sobre el que havia passat, que coneixien perquè els havia arribat la fotografia controvertida. En concret, una d'aquestes persones va confirmar que l'autor de la fotografia era el bidell del camp municipal.

Finalment, la persona denunciant posa de manifest que va anar a l'Ajuntament a exposar el problema sense rebre cap solució

Per tal d'acreditar aquests fets, la persona denunciant aportava la fotografia del menor lesionat i un arxiu de vídeo on s'aprecia la fotografia en qüestió i es reproduïen unes converses on s'identifica al presumpte autor de la fotografia .

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 298/2022), d'acord amb el que preveuen l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador.
3. En aquesta fase d'informació, en data 05/03/2023 es va requerir l'entitat denunciada perquè confirmés el relat dels fets manifestats per la persona denunciant o, en cas contrari, informés sobre el següent:
 - L'autoria de la fotografia i les raons per les quals els testimonis l'atribueixen al conserge.

- Els motius pels quals es va fer la fotografia i el canal concret pel qual es va difondre.
- La base jurídica que habilitaria els tractaments de captació de la imatge i difusió.
- Si la imatge es va captar a través de dispositius de titularitat municipal, quines son les mesures tècniques adoptades per garantir la seguretat de les dades captades.
- Sobre les actuacions dutes a terme arran de la queixa formulada pel pare del menor a l'Ajuntament.

4. En data 17/07/2023, el delegat de protecció de dades de l'Ajuntament va respondre el requeriment amb un escrit en què exposava el següent:

- S'aporta informe del tècnic responsable de l'àrea d'esports, on s'exposa que:
 - El 15/07/2022, un esportista que participava en el programa de tecnificació es va lesionar.
 - El bidell de l'Ajuntament fa tasques de consergeria a la zona esportiva durant els mesos de juliol i agost.
 - El bidell de servei va informar l'àrea de d'esports sobre l'incident i del fet que s'havia avisat una ambulància.
 - En el moment dels fets, a les instal·lacions del camp de futbol hi havia: la resta d'esportistes menors de la tecnificació, l'equip de monitors, els tècnics sanitaris, un agent de la policia local i un membre de la junta directiva de la (...).
 - Finalitzada la tecnificació, la persona que n'era responsable va manifestar al responsable de l'àrea d'esports que, arran de la queixa dels pares del menor, s'havia assabentat que algú havia fet una fotografia al menor lesionat; amb la sospita que podia haver estat el bidell, al qual ell no havia vist fer cap fotografia.
 - El 18/07/2022 va rebre una trucada d'un familiar del menor i membre de la junta directiva de l'(...), en què manifestava que tenia proves que el bidell era l'autor de la fotografia i que l'havia publicat a Facebook i Instagram.
 - Atesa la gravetat de les acusacions, es va instar el familiar a presentar la queixa amb proves a l'Ajuntament. Això no obstant, a la data de l'escrit no s'havia presentat cap queixa per instància ni cap prova a l'Ajuntament.
 - El bidell que era present en el moment dels fets ha negat en tot moment que fes la fotografia de què se l'acusa.
 - Es va constatar que al telèfon mòbil del pavelló, propietat de l'Ajuntament i eina de treball dels bidells de la zona esportiva, no hi ha cap fotografia del menor, ni cap altra fotografia de persones.

- El 20/07/2022 l'Ajuntament va tenir una reunió amb els pares per parlar dels fets. Es volia una disculpa pública i un càstig exemplar per al bidell, però el pare es va negar a ensenyar les proves que deia que tenia sobre l'autoria dels fets.
- El bidell fa servir el mòbil de l'Ajuntament per fer i rebre trucades i per fotografiar incidències materials o de manteniment a la zona esportiva, però en cap cas persones, d'acord amb les directrius donades per l'Ajuntament.
- L'Ajuntament no disposa de cap prova ni cap coneixement de qui va fer la fotografia i posteriorment la va difondre a les xarxes socials, ni dels motius pels quals es va fer.
- Com a norma general, l'Ajuntament no permet que es capti i es difongui cap fotografia sense el consentiment previ de les persones usuàries de la zona esportiva; i que els conserges només poden fer fotografies de material tècnic o de danys de la zona esportiva, però mai de persones.
- L'Ajuntament va examinar els telèfons corporatius dels conserges i no va trobar cap fotografia del menor accidentat, ni cap prova que n'evidenciï la difusió.
- L'Ajuntament ha recordat al seu personal les obligacions en el tractament de dades personals i els ha lliurat un document que resumeix les responsabilitats i mesures a adoptar; aquest document s'adjunta i es lliura en l'alta d'un nou treballador. Al mateix temps, s'ha recordat la prohibició de captar i fer difusió de fotografies sense el consentiment previ de les persones usuàries dels serveis municipals.

L'entitat denunciada adjuntava a l'escrit l'informe del tècnic responsable d'esports esmentat, així com un document que es lliura al personal de l'Ajuntament en relació amb les seves obligacions en el tractament de dades personals.

Fonaments de dret

1. D'acord amb el que preveuen els articles 90.1 de l'LPAC i 2 del Decret 278/1993, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. A partir del relat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats objecte d'aquesta resolució d'arxiu.

La persona denunciant es queixava que l'Ajuntament havia vulnerat la normativa de protecció de dades, atès que en data 15/07/2022 el bidell de l'Ajuntament que prestava els serveis de consergeria a la zona esportiva del camp municipal va fer una fotografia del seu fill menor, que havia patit una lesió mentre feia una activitat de tecnificació. Es queixava també que aquesta imatge on s'identifica el menor i la lesió es va difondre a través de xarxes socials, atès que el mateix dia el seu fill va rebre la fotografia esmentada a través del xat d'Instagram i de WhatsApp. S'aporta la fotografia del menor lesionat i un arxiu de vídeo amb una conversa mantinguda entre el fill del denunciant i una companya, en la qual es comenta que podria ser el bidell de l'Ajuntament, amb el seu nom, el presumpte autor de la fotografia.

Per la seva banda, en la seva resposta al requeriment l'Ajuntament manifesta que:

- Es va assabentar de la queixa que els pares van traslladar al responsable de la tecnificació, amb la sospita que l'autoria de la fotografia podia ser del bidell de l'Ajuntament.
- Que el responsable de la tecnificació no havia vist que el bidell fes cap fotografia.
- Que el bidell que era present en el moment dels fets ha negat en tot moment que hagués fet la fotografia de què se l'acusa.
- Que es va intentar resoldre la queixa amb els pares del menor, però que aquests no van aportar cap prova de l'autoria que es pretenia imputar al bidell.
- Que l'Ajuntament no permet que es capti ni difongui cap fotografia sense el consentiment previ de les persones usuàries de la zona esportiva, i que els bidells només poden fer fotografies de material tècnic o de danys de la zona esportiva, però mai de persones.
- Que l'Ajuntament va examinar els telèfons corporatius dels conserges i no va trobar cap fotografia del menor accidentat, ni cap prova que n'evidenciï la difusió.

D'aquesta manera, tenint en compte la informació presentada per l'Ajuntament i la resta de circumstàncies concurrents del cas, la prova de la conversa entre el fill del denunciant i una companya seva esdevé per sí sola un prova insuficient per poder imputar al bidell l'autoria de la captació de la imatge del menor lesionat i la difusió posterior per les xarxes socials.

Cal tenir en consideració que el procediment sancionador és especialment garant, per raó de les conseqüències que se'n poden derivar. Per això, hi ha d'haver prou elements probatoris o indicis racionals que permetin imputar la comissió d'una infracció. En consonància amb l'article 24 de la Constitució espanyola, en el referent a la presumpció d'innocència, l'article 53.2.b de l'LPAC recull el següent, com a dret dels presumptes responsables dels procediments administratius de naturalesa sancionadora: "a la presumpció de no-existència de responsabilitat administrativa mentre no es demostrï el contrari."

Respecte d'això, cal tenir en compte la doctrina jurisprudencial sobre el principi de culpabilitat, fixada pel Tribunal Suprem i el Tribunal Constitucional. D'acord amb aquesta doctrina, la potestat sancionadora de l'Administració, com a manifestació del *ius puniendi* de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, un del principis del qual és el de culpabilitat. En aquest sentit, el Tribunal Suprem en diverses sentències, entre les quals les de 15/04/2016 i 24/11/2011, es remet a la doctrina del Tribunal Constitucional quan cita textualment "no cabe en el ámbito sancionador administrativo la responsabilidad objetiva o sin culpa, doctrina que se reafirma en la sentencia 164/2005, de 20 de junio de 2005, en cuya virtud se excluye la posibilidad de imponer sanciones por el mero resultado, sin acreditar un mínimo de culpabilidad, aun a título de mera negligencia."

Igualment, en la seva sentència 48/2008, de 10 de març, FJ 2n, el Tribunal Constitucional estableix que: "la presunción de inocencia rige sin excepciones en el ordenamiento

sancionador y ha de ser respetada en la imposición de cualesquiera sanciones, sean penales, sean administrativas, pues el ejercicio del ius puniendi en sus diversas manifestaciones está condicionado por el art. 24.2 CE /RLC 1978, 2936) al juego de la prueba y a un procedimiento contradictorio en el que puedan defenderse las propias posiciones. En tal sentido, el derecho a la presunción de inocencia comporta que la sanción esté basada en actos o medios probatorios de cargo o incriminadores de la conducta reprochada; que la carga de la prueba corresponde a quien acusa, sin que nadie esté obligado a probar su propia inocencia, y que cualquier insuficiencia en el resultado de las pruebas practicadas, libremente valorado por el órgano sancionador, debe traducirse en un pronunciamiento absolutorio [SSTC 76/1990, de 26 de abril (RTC 1990, 76), F.8 b); y 169/1998, de 21 de julio (RTC 1998, 169), F. 2].”

A la vista de les circumstàncies concretes que concorren en el supòsit objecte d'aquesta resolució, no ha quedat acreditat que l'autoria de la fotografia del menor lesionat i la seva difusió posterior per les xarxes socials recaigui en la persona del bidell de l'Ajuntament que prestava els seus serveis a la zona esportiva en la data dels fets. El mateix bidell nega aquesta autoria i, a més, l'Ajuntament ha constatat que al telèfon mòbil del pavelló, eina de treball dels bidells de la zona esportiva, no hi havia cap fotografia del menor ni de cap altra persona.

3. L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que "(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats". I l'article 20.1) del mateix Decret determina que procedeix el sobreseïment: "c) Quan no s'ha acreditat l'existència de responsabilitat (...)."

Resolució

Per tant, resolc:

1. Arxivar les actuacions d'informació prèvia número IP 298/2022, relatives a l'Ajuntament de (...), ja que no s'ha constatat que s'hagi produït cap acte que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació sobre protecció de dades.
2. Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de (...) i a la persona denunciant.
3. Ordenar que la resolució es publiqui al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu les persones interessades poden interposar, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini

de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per defensar els seus interessos.

La directora